

Jólini eru størsta familjunnar hátíð:

Øll hava ikki familju at fara til á jólum

Myndin er frá hugnaligu stovuni hjá teimum fastbúgvandi í herberginum. Vinstrumegin siggjast: Jóannes Danielsen, Niels Edvard Olsen, Julia Motzfeldt, Margar Jacobsen Finnbugi Dam og Toril W. Olsen

Tað er kann vera so nógv í lívinum, sum ikki gongur eftir ætlan. Hjá nøkrum okkara verða familjubond kvett, hjún fara frá hvør øðrum, og børn missa sambandið við familjuna. Sósíalurín hevur vitjað í Herberginum hjá Frelsunarherinum, har rúm er fyri teimum heimleysu og teimum, sum ongan góðan hava

Dagny Joensen
Jens Kr. Vang

Tað er fjálgt og hugnaligt inni í herberginum, har Sósíalurín ein regnvátan og myrkan illveðursdag í vikuni stókk inn á gólvíð at tosa við fólk, sum onkursvegna hava verið soleiðis fyrri, at tey ikki hava aðrastaðni at vera.

Borðreitt er við kaffi og køkum, og tey, sum vilja práta við okkum, bjóða okkum stillisliga vælkomin.

Hesi fólkini hava livað á lívsins skuggasíðu, og nøkur royndu nú at fóta sær aftur, við góðum stuðli frá teimum, sum arbeiða í Frelsunarherinum. Hetta er ikki lætt at tosa við fremmandafólk um, men so hvørt sum frálíður og kaffikannan gongur okkara millum, loysnar frá tungubandinum.

Øll hava verið børn

Vit tosa um barndómsins jól, og at tað kanska júst er á jólum, at flest øll, sum ongan góðan hava, kenna størsta saknin. Øll hava verið børn einaferð, hava havt foreldur og systkin, og seinni familju, konu og børn ella og mann og børn.

Lívið er ikki altíð lætt at liva, og nøkur verða gloymd ella burturmist, og merkt av, at tey vóru fyrri bakkasti.

So kunnu vit siga, at tað er sjálgjort, men tað kann eins væl vera fólk, sum ikki vóru nógv sterk at taka mótburð, og tí ikki mentust sum fólk flest.

Toril Olsen, leiðari í Frelsunarherinum og maðurin Niels Edvard, sum stendur fyrri deildini, har tey heimleysu kunnu gista, eru hjástødd og práta við okkum, og fáa øll at kenna seg væl.

Seinasti útvegur

Greitt verður frá umstøðunum, sum gjørdur, at tey eru stóð júst í herberginum, sum kanska er seinasti útvegur fyrri at koma aftur á beint í samfelagnum.

Har er 28 ára gamli Margar, sum er sjómaður, 67 ára gamla Julia Motzfeldt arbeiðir sjálvboðin í Herberginum, men býr á Blákröss-

heiminum, Finnbugi Dam, 58, hevur fyrifallandi arbeiði og 36 ára gamli Jóannes B. Danielsen, ið er sjómaður.

Felags fyrri øll er, at tey hava havt rúsdrekkatrupul-leikar og aðrar tvørleikar at berjast við, ella eru foreldrini farin og sambandið við familjuna kvett.

Saknar mammuna

28 ára gamli Margar Jacobsen í Nólsoy hevur búð á Barnaheiminum, men eigur tveir beiggjar. Mamman er farin, og hana saknar Margar, men hann er visur í, at hann sleppur at halda jól hjá einari vinkonu.

Tá Margar ikki er til skips, gistir hann í herberginum. Um hann skal fáa eina song fyrri náttina, noyðist hann mæta í herberginum millum kl. 22 og hálgum eitt á kvøldi. Hann skal eisini verða til reiðar at fara av húsum aftur tíðliga næsta morgun, tí herbergið er stongt um dagin.

Tey, sum gista fáa eina máltíð aðrenn tey fara til songar, og morgunmat áðrenn tey fara avstað morgunin eftir.

Størsta ynkið hjá Margar er at fáa eitt kamar í býnum, har hann kann hava sínar egnu møblar. Sum nú er hevur hann ongar møguleikar at fáa brøv og tilfikt, tí hann hevur onga adressu.

Tá hann fer av húsum í herberginum, er bara gøtan til at taka. Tí verður eisini oftast farið inn onkrastaðni, og tá kann lættliga ein øll ella báðar tvær fara niðurum.

Troyttandi at ganga í gøtunum

– Eg gangi bara úti allan dagin, og tað er troyttandi, sigur Margar, sum hevur roynt at funnið sær kamar, men einki funnið enn.

Julia er úr Grønlandi, men hevur verið gift og búð í Føroyum í 34 ár. Hon eigur dóttur í Danmark og ommubørn, men sonurin býr hjá pápanum, og har fær Julia ikki innivist. Hon hevur verið edrú í fimm ár, og hevur roynt at fáa samband við sonin.

Fyrigevi teimum sum ikki vilja fyrigeva

– Eg havi biðið um fyrigeving, men eg fá tað ikki. Tað er torført ikki at sleppa inn í sítt egna heim, men eg havi gjørt hvat eg kann, og kann ikki gera meir, men eg havi fyrigivið, sigur Julia, sum ikki rættiliga veit, um hon kundi hugsað sær at farið heim á jólum, av tí at tað er rúsdrekkamhvørv. Hon orkar ikki longur at vera saman við fullum fólk.

Jólaaftan fer Julia eins og áður í KFUK, og tað gleðir hon seg til, tí tað er sera hugnaligt. Í fjør var hon í Danmark og vitjaði eina dóttur, og hóast tað var stór uppliving, hevur hon ikki ráð at fara so langt á hvørvum ári.

Hennar gerandisdagur er at fara oman í herbergið at ganga til handa. Hon hevur góðar umstøður í Kongagøtu, men heldur, at tað er best at hava nakað at fara upp til. Hon gongur á mæti í Frelsunarherinum, og vil fegin hjálpa til í herberginum, men eisini fyrri at koma út millum fólk.

Julia Motzfeldt hevur fyrstuttum verið aftur í Grønlandi, men hon hevur ikki hildið jól í heimlandinum seinastu 34 árin. Hon tosar nógv um, hvussu hugnalig grønlendsku jólini eru. Tey byrja at halda jól longu 23. desember á middegi. Tað hevur Julia eisini altíð gjørt, tá hon hevði familju.

Spurd, um hugurin til at búseta seg aftur í Grønlandi, nú hon er vorðin einsamall, brosar Julia og ristur hendið: – Eg havi verið so leingi í Føroyum, at eg kenni meg at hoyra til her, sigur hon. – Hóast eg kenni men

Finnbugi Dam Jacobsen og Julia Motzfeldt hava mist nógv orsakað av rúsdrekkamisnýtslu. Tey hava verið edrú í fleiri ár, og eru tey samd um, at tað er annað og betri liv, ikki at drekka



Toril Waag Olsen og maðurin Niels Edvard, arbeiða bæði fyrri Frelsunarherin, hon sum leiðari og hann í herberginum fyrri tey heimleysu

